DERDE JAAR. N°. 599. **1839.** ZATURDAG: 19 OCTOBER

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 205.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*........................ f 7.—
en *Buitensteden* franco.............. - 8.—

Advertentiën.
ZEVEN REGELS of minder............. f 1.75.
Elken regel meer..................... - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... - 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 18 Oct. Men schrijft ons uit Berlijn, dat HH. KK. HH. de Prins en Prinses Frederik der Nederlanden en Hoogstderzelver dochter H. K. H. Prinses Louize den 15 dezer naar 's Gravenhage zijn afgereisd.

— Men schrijft ons, dat het dezer dagen door den raad van administratie van de Hollandsche ijzeren spoorweg-maatschappij aan Z. M. ingediend verzoekschrift, tot verkrijging van de concessie ter voortzetting van den Haarlemmer-spoorweg naar Rotterdam, verzonden is naar de departementen van Binnen- en Buitenlandsche zaken en van Financiën, om consideratie en advies.

— Wij zijn door goedgunstige mededeeling in staat gesteld, de navolgende niet onbelangrijke opgave van het getal reizigers, en van het bedrag der opbrengsten, bekend te maken, betrekkelijk het vervoer op den Haarlemmer spoorweg, gedurende de drie laatst verloopen weken.

Vertrek van	*Datums.*	*Getal Reizigers.*	*Opbrengsten.*
Amsterdam. .	van 24 tot en met 30 Sept.	4,569	f 3,405.65
Haarlem . . .	» » » » »	5.027	» 2,866.00
Amsterdam. .	» 1 » 7 Oct.	5.814	» 3,215.10
Haarlem . . .	» » » » »	5,483	» 2.990.35
Amsterdam. .	» 8 » 14 »	5,502	» 3.050.85
Haarlem . . .	» » » » »	5,258	» 2.905.70½
	Totaal. . . .	31,653	f 18,433 65½

— Op eergisteren en gisteren is alhier, onder voorzitting van Z. Exc. Mr. G. Beelaarts van Blokland, minister van Financiën, gehouden de gewone zitting van het Amortisatie-Syndicaat, in welke de verrigtingen, gedurende het zestiende boekjaar, geëindigd den 30 Junij 1839 en de rekening en verantwoording deswege, alsook de verdere ter behandeling voorgedragen onderwerpen, met algemeene stemmen, door de vergadering goedgekeurd, en de door de Permanente Commissie gedane voorstellen aangenomen zijn geworden.

— Door de commissie voor de vaart op den Rijn is ter kennisse des handels gebragt, dat de beurt-contracten met de Kamers van Koophandel te Mannheim, Mainz, Francfort a/M en Coblenz, en met de Rijnvaart-Commissiën te Dusseldorp en te Duisburg afgesloten, met den 1 dezer door haar zijn opgezegd, welke alzoo met 1 Januarij eerstkomenden ophouden van kracht te zijn. Zoodra de nieuwe overeenkomsten voor de beurtvaarten gereed zullen zijn, zal de commissie den handel daarvan kennis geven.

— Ten aanzien van de vrij algemeen bestaande verkeerde opvatting, nopens het handel-tractaat tusschen de Nederlanden en Pruissen, en wel bepaaldelijk wegens de te verminderen regten op Nederlandsche rijst, zoodat zelfs hooge tolbeambten in de staten der Duitsche tolvereeniging somtijds beweren, dat de alhier gepelde rijst, uit America aangebragt, daaronder niet zoude begrepen zijn, en dat de gezegde vermindering alleen van toepassing is op de van uit onze Oost-Indische bezittingen aangevoerde rijst, zijn wij in staat gesteld te verklaren, dat die bewering ten eenemale ongegrond is, terwijl wij tevens aan den handel kunnen berigten, dat bij het genoemde tractaat een appendix is gevoegd, hetwelk met 1 Januarij 1840 openbaar zal gemaakt worden, tot beter verstand der daarin vervatte bepaling, waarbij aan alle rijst, zonder uitzondering, uit de Nederlanden herkomstig, dezelfde vermindering van inkomende regten wordt verzekerd.

— Naar aanleiding van de belangrijke vraag, of een wisselbrief op zondag vervallen, in geval van weigering van betaling, volgens de wet, maandag of dingsdag daaraan volgenden behoort geprotesteerd te worden, is gisteren door den Hoogen Raad het vroeger vonnis van de arrondissements-regtbank te Rotterdam van den 10 April bevestigd, zoodat alsnu is beslist, dat een op *zondag* vervallen wisselbrief, ingeval van nonbetaling, *dingsdag* moet worden geprotesteerd.

— Men verneemt, dat Z. M. aan den graaf J. D. van Rechteren eervol ontslag heeft verleend, als majoor bij het 2de bat. 1ste afd. rustende schutterij, in de provincie Gelderland, en in diens plaats heeft benoemd, Mr. H. B. van Daalen, thans kapt. bij dit bat.

— Bij het 3de bat. 1ste afd. Geldersche schutterij, is tot majoor benoemd, jonkh. G. J. Donuner van Polderveld.

— Tot boekhouder van het Provinciaal kadaster in Zuid-Holland is benoemd, de heer F. Lorié Bacot.

— Z. M. heeft, naar men verneemt, aan Mr. G. Andreaé DHz., ontvanger der registratie ten kantore Veendam, (Provincie Groningen) een eervol ontslag uit deze betrekking verleend.

— Gisteren avond is, in de Nieuwe Kerk der Hervormde gemeente alhier, het vijfentwintigjarig bestaan gevierd van het Nederlandsch Bijbelgenootschap. De geachte hoogleeraar G. J. Rooijens, hield eene uitmuntende feestrede. Wij bepalen ons bij de mededeeling van het onderwerp der rede en de verdeeling van hetzelve. Het onderwerp was: De stichting en het vijfentwintigjarig bestaan van het Nederlandsch Bijbelgenootschap, als moetende opleiden tot vurige dankbaarheid en onbegrensde volharding.

De hooggeleerde spreker verdeelde zijne rede in twee hoofddeelen. I. Van vurige dankbaarheid moest men doordrongen zijn, wanneer men lette: ten 1°. op het doel van het genootschap; ten 2°. op de gesteldheid van den tijd, toen het is gesticht geworden; ten 3°. op den geest van liefde, dien het oorspronkelijke en duurzame van hetzelve kenmerken; ten 4°. op het veld, waarover het zijne werkzaamheden, zoo in ons vaderland, Europa, als andere werelddeelen heeft uitgebreid; en eindelijk ten 5°. op de vruchten, die hetzelve heeft gedragen.

II. Het moest tot volharding aansporen: ten 1°. door den zegen, die God aan dat werk heeft geschonken; ten 2°. uit hoofde van hetgeen nog te doen overblijft; ten 3°. door den toestand, vooral met betrekking tot het Godsdienstige, van het tijdsgewricht, waarin wij thans leven; ten 4°. wanneer wij de toekomst in aanmerking nemen.

Dat alle deze punten met juistheid en keurig waren uitgewerkt en door de belangrijkste daadzaken werden gestaafd, zullen wij wel niet behoeven te betoogen.

Uit de opgaven, in de feestrede voorkomende, bleek, dat in de afgeloopen vijf en twintig jaren ruim 200,000 exemplaren zoo van den geheelen Bijbel als van het Nieuwe Testament afzonderlijk, door het genootschap zijn uitgereikt; gedurende dit jaar heeft het getal derzelve 11,000 exempl. bedragen.

Door legaten en begiftigingen is het genootschap welwillend ondersteund, en de geheele ontvangst bij het hoofdbestuur heeft, volgens opgave van den feestredenaar, gedurende het vijfentwintigjarig bestaan van het genootschap, de zeer aanzienlijke som van ruim f 350,000 bedragen, waarvan dit jaar f 30,000 zijn gestort, van welke som de Amsterdamsche afdeeling alleen nagenoeg een vierde heeft bijgedragen. Aan zeevarenden zijn door dezelfde afdeeling 700 Bijbels in verschillende talen uitgereikt.

De plegtigheid werd na den voorzang, zijnde Ps. 19, vs. 1, 4 en 5, afgewisseld door het zingen van Ps. 100; 118, vs. 12; 133, de helft van het 1ste en 3de vs.; Ps. 8 vs. 9, en besloten met het zingen van het 26ste vs. van Ps. 106. Het getal der tot het feest opgekomenen was talrijk, en bij allen heerschten de grootste belangstelling, en vooral die godsdienstzin, welke den echten Nederlander steeds kenmerkt.

— Vroeger hebben wij melding gemaakt van een in omloop zijnde gerucht nopens eene overname der begraafplaats van den heer Aman te Diemerbrug door de regering dezer hoofdstad. Thans vernemen wij, dat de gezegde begraafplaats heden ten verkoop is aangeslagen, en men deelt ons daaromtrent de volgende bijzonderheden mede, welke wij echter geheel voor rekening van den geëerden inzender laten:

« Er heeft een proces bestaan tusschen den Heer Aman, als eigenaar van het geheel dier begraafplaats, en de houders van aandeelen eener op dezelve gevestigde negotiatie, betrekkelijk hun vermeend regt van eigendom op het geheel, of wel alleen op de aan hen als zekerheid verbonden graven. Dit proces was door den Heer Aman ter eerster instantie en in appel gewonnen, voornamelijk door den onduidelijken inhoud der aandeelen, voor de negotiatie in der tijd uitgegeven, en hiermede was dit verschil geheel getermineerd. Partijen hebben zich deswege sedert in het minnelijke verstaan, en van beide zijden zich genegen betoond om het kerkhof te verkoopen, of, dit niet naar genoegen kunnende geschieden, alsdan het beheer daarvan voor gezamenlijke rekening, op nader vast te stellen wijze, voort te zetten. Dien ten gevolge is dat kerkhof, door de gemagtigden van den eigenaar, in overeenstemming met de houders der aandeelen, aan de stedelijke regering van Amsterdam aangeboden, nadat men zich aan Z. M. en Koning gewend had, met verzoek, de zaak, zoo verre daartoe termen mogten bestaan, wel te willen bevorderen. Z. M. had het adres daartoe strekkende aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken verzonden, hetwelk daarop het gevoelen van de stedelijke regering heeft gevraagd. Het antwoord, door de regering van Amsterdam daarop gegeven, was afwijzende, en wel eerstelijk op grond van de verwijdering van de begraafplaats van de stad, zoo wij wel geïnformeerd zijn bij dit antwoord voorgedragen, als ware hetzelve te Diemen en niet aan de Diemerbrug gelegen, hetwelk een zeer belangrijk onderscheid in distantie en middelen van vervoer daarstellen zoude, en anderdeels omdat dezelve regering vrees voedde om door zoodanigen aankoop in een proces te kunnen gewikkeld worden. Wat de eerste dier redenen aangaat, zoo was die met veel grond te bestrijden, daar die verwijdering maar zeer matig is, en juist geschikt, om door het aanleggen van expresselijk daartoe voor stadsrekening te vervaardigen vaartuigen van onderscheiden aard, en voorts, naarmate der algemeene of bijzondere uren van vervoer der lijken naar het kerkhof, aan de stad een aanzienlijk inkomen te bezorgen; terwijl, wat het proces aangaat, het overdreven is, te vreezen daarin verwikkeld te worden, als partijen, die hetzelve hebben gevoerd, alles onderling eens zijn, en gezamenlijk aanbod van verkoop doen. De aankoop was voorts aanbevelingwaardig, daar bij het kerkhof een goed deel land behoort, onmiddellijk daar aan grenzende, en hetwelk door aantrekken aan het kerkhof en verhooging, zoo als zulks behoort, eene ruimte, te zamen voor 9,000 graven, ieder voor 4 of 5 lijken, zoude kunnen opleveren; terwijl de gevraagde koopprijs voor een en ander te zamen zóó matig was, dat het in alle deelen onmogelijk is, ooit eenige begraafplaats, met die aan de Diemerbrug gelijk staande, aan te leggen, welke niet minstens vijfmaal zoo veel als de aangebodene zoude kosten. Inmiddels verneemt men, dat er bij de stedelijke regering deliberatiën aanhangig zijn tot het aanleggen van kerkhoven, zoo het gerucht zegt, op de lage gronden, aan den Oosterdoks-Dijk, welke aanleg stellig enorme sommen zoude kosten, en omtrent welker mindere of meerdere doelmatigheid, men niet wil uitweiden. Intusschen is het waarschijnlijk, dat de stedelijke regering niet besluiten kan zich het kerkhof aan de Diemerbrug, door aankoop toe te eigenen, en de tegenwoordige eigenaars of wel iemand anders, die genegen was de uitbreiding van hetzelve daar te stellen, bij de uitvoering der wet, tegen het begraven in de kerken, hierbij goede rekening zouden vinden, mits tevens de noodige vervoermiddelen op eenen gemakkelijken, en naar [illegible] »

— Van eene geachte zijde ontvangen wij den navolgenden brief betrekkelijk een vroeger door ons medegedeeld berigt, ten aanzien van een plan tot vestiging van eene Zwolsche Stoomboot-Maatschappij, ten doel hebbende de vaart met stoombooten tusschen Zwolle en Amsterdam. Dezelve is van den navolgenden inhoud:

« De vestiging der Rijn- en IJssel-Stoomboot-Maatschappij, waartoe mede behoort de belangrijke vaart van Amsterdam tot aan den IJssel, welke niet uit de benaming dier maatschappij zoude worden afgeleid, heeft waarschijnlijk het reeds vóór jaren geopperde, doch niet verwezenlijkte plan eener stoomboot-vaart tusschen Zwolle en Amsterdam verlevendigd, hetwelk nu schijnt beproefd te zullen worden; of dit plan uitvoerlijk zal zijn, bij het bestaande gebrekkig vaarwater van Zwolle tot in zee, blijft een nog op te lossen vraagstuk, want men moge booten van weinig diepgang voor de rivieren kunnen bezigen, die voor de vaart op de Zuiderzee zijn daarmede niet te vergelijken.

Wanneer men het berigt van de daarstelling der Zwolsche Stoomboot-Maatschappij nagaat, dan schijnen de welwillende ontwerpers eene, zoo veel doenlijke, vergoeding voor de nadeelen, welke de van ouds bestaande scheepsveeren door de verwezenlijking kunnen lijden, te willen daarstellen, door aan de leden van het scheepsveer, zoo ver dit kan geschieden, bij voorkeur de gelegenheid tot deelneming in de nieuwe onderneming te geven.

Een ieder, welke met de leden van dat scheepsveer eenigzins bekend is, weet, dat de personen, welker nadeel het meest gevreesd wordt, zijn schippers, die *schip* en *veer gezamelijk* bezitten, en weet tevens, dat er velen zijn, die van de goede bedoeling, om hen bij voorkeur deel te laten nemen, geen gebruik *kunnen* maken; maar al ware dit zoo, dan weet men tevens, dat de winst der nieuwe onderneming, blijkens de ondervinding van andere van dien aard, altbans in den aanvang zeer gering moet zijn, en waarschijnlijk de geschoten kapitalen in de eerste jaren geene *gewone* ren-

MENGELWERK.

HEERSCHZUCHT EN FAMILIE-EER.

XVI EEUW.

(*Oorspronkelijk.*) — (*Vervolg en Slot.*)

III.

« Zijt gij geslaagd, PIETRO? » vroeg LAURENS DE MEDICIS, met angstvallige nieuwsgierigheid.

« Ja, *Signore.* Te middernacht zal ALEXANDER hier zijn. »

Een stilzwijgen volgde. LAURENS hervatte: « Broeder, durft gij het op u nemen de bedreigde eer van onzen stam te behouden en te wreken?... »

« Durven.... LAURENS! »

« Nu, dan wilt gij het op u nemen? »

« *Per Baccho!* wat zijt gij heden lastig!... »

« Ik zweer u, PIETRO, dat ik u nimmer weder iets dergelijks zal vergen, en dat gij integendeel... »

« Nu, *Diavolaccio!* het zij zoo! Spreek en laat er een einde aan komen! »

« Wanneer de hertog dit paleis is binnengetreden, mag hij er niet weder uitgaan... dan als een lijk... Ik zou u de handhaving onzer eer niet opdragen, ware ik zelf niet door hooge aangelegenheden verhinderd.... »

PIETRO, die voor het eerst van zijn leven nadacht, zag zijn' broeder onder de oogen, en zeide eensklaps:

« *Signor mio*, moet gij hertog van *Florence* worden?!... »

« Kwel u daar niet mede, PIETRO; dat is mijne zaak... Wanneer de hertog dit paleis is binnengetreden... »

« Mag hij er niet weder uitgaan dan als een lijk, » herhaalde PIETRO, stampvoetende van ongeduld, « dat heb ik verstaan en begrepen. »

« Wacht hem op in de blaauwe zaal; daar is eene alcove; die zaal gelijkt dus naar een slaapvertrek; ontwapen hem dan onder een of ander voorwendsel, en zeg, dat gij AMANDA gaat halen. In het kabinet op de galerij is een half dronken *bravo*; breng dien, in stede van AMANDA, bij ALEXANDER, en bekommer u niet over hetgeen verder zal gebeuren.... »

« Dus ben ik, bij het onderhoud, dat zij te zamen zullen hebben, overbodig? »

« Neen, want de *bravo* is een schurk. Zie toe, dat hij zijn' pligt doe... Blijft het, zoo als gezegd is, PIETRO?... »

« Nu ja... het blijve zoo als gezegd is.... *Per Bacho!* eene aangename boodschap!... »

« Broeder, het geldt de eer van ons geslacht, en die moet onbesmet blijven! »

« Het zij zoo, broeder, » antwoordde PIETRO.

IV.

LAURENS begaf zich eindelijk naar eene zaal, alwaar voor een twintigtal personen een prachtig maal in gereedheid stond, en in het daarnevens gelegen vertrek verbeidde hij de aankomst zijner gasten.

Deze verschenen langzamerhand.

« Den hertog had ik ook genoodigd, » zeide LAURENS, « doch hij heeft zich om gewigtige bezigheden laten verontschuldigen. »

« Gewis een nieuwe minnehandel, » merkte ANTONIO BORINI aan.

De vier senatoren, wier namen LAURENS, met den zijnen, aan den *bravo* had gedicteerd, waren ook onder de feestgenooten.

Behendiglijk wist de gastheer het gesprek algemeen te maken, en tot hoofdonderwerp te stellen des hertogen bestuur. Allen laakten ALEXANDER DE MEDICIS; de meesten verwenschten zijne verwijfdheid, zijne wellustige levenswijze, en de daaruit ontstaande veronachtzaming der staatsbelangen; velen uitten luide den wensch, dat hij spoedig van *Florence's* hertogszetel mogt verdwijnen.

LAURENS gaf geene bepaalde gevoelens te kennen, maar van tijd tot tijd en wanneer hij het raadzaam achtte, wierp hij eenige woorden in het vuur der redewisseling, en die werkten als olie in de vlam.... Kortom, hij wist de gemoederen op te wekken, te verhitten en te verbitteren.

V.

Een half uur hadden de gasten reeds aan den disch doorgebragt; driévierde uurs had PIETRO zich doodelijk verveeld, en met zichzelven gedobbeld, en een vol uur had de *bravo* vloekende en drinkende gewacht, toen ALEXANDER DE MEDICIS op de *piazza* van *St. Marcus*, met eenige volgelingen, verscheen; daar zond hij zijne edellieden en dienaars weg, en trad geheel alleen in het paleis van LAURENS DE MEDICIS.

Hij vroeg naar PIETRO: alles was voorbereid en voorzien; men geleidde den hertog tot den jongste zijner beide verwanten.

« Gij ziet, mijn waarde neef, hoe stipt ik ben; luister, de klok van *St. Marcus* slaat juist middernacht. Zal nu mijne aangebeden AMANDA.... »

« *Altezza!* gedoog, dat ik mij verwijder om haar weldra in uwe armen te voeren.... »

« Ga, *carissimo*, en intusschen zal ik bedenken, met welke gunst ik u dit ongehoopte geluk kan vergelden.... Gij neemt mijn' degen mede? »

« Denkt *Vostra Signoria* dien dan hier noodig te hebben? »

« Neen, gij hebt gelijk. Wij zullen, hoop ik, de vesting wel zonder strijden innemen.... » — De hertog van *Florence* wachtte op zijne beurt.

VI.

PIETRO stond voor SCORONCONTOLO, en wenkte, dat deze volgen zoude. De *bravo* trok eene stilet en kwam. PIETRO ligtte een tapijten behangsel op, en toonde den huurling zijn slagtoffer.

« Ga en haast u: » fluisterde hij hem toe, « ik heb reeds zooveel tijd verloren. Ik wacht u hier... ik kan alles zien... tracht hem in eens te doen zwijgen, want ik ben niet op moordkreten gesteld.... Welnu, *per dio!* zult ge gaan? »

« Neen, *Signore*, » mompelde de *bravo*, « dat kan onmogelijk. Dat is de hertog van *Florence*, die mij dezen avond vijfhonderd ducaten heeft gegeven, om vijf senatoren voor hem te stiletteren.... »

« Nu ellendige! ik verlang maar éénen dolksteek van u, en die wint u immers tijd, moeite en geld uit?... »

« Een oogenblik, *Signoria*, niet zoo haastig, als het u gelieft.... hij daar heeft mij nog vijfhonderd ducaten beloofd, zoodra die vijf senatoren.... »

« Dat is iets anders, » zeide PIETRO, « en toen hij een oogenblik had nagedacht, » hernam hij, « als door eene plotselinge gedachte bezield: « *Bravo*, ik geloof waarachtig, dat gij mij zoekt te misleiden.... ik geloof, dat gij bevreesd zijt.... »

« *Demonio!* hier zijn de namen der senatoren, en de ring van MEDICIS... »

« Het is zoo... » hernam PIETRO en gaf hem een en ander terug. « Gij

ten kunnen opleveren. Men had beter gedaan te beproeven, om aan de bezitters der scheepsveeren, eene bepaalde voornitbetaling uit de winsten toe te kennen, of wel eene onderneming bij *uitsluiting* voor hen tot stand te brengen, waartoe de kapitalen tegen matige renten aan hen zouden kunnen verstrekt worden.

Wanneer men de hoofdtrekken nagaat, dan merken wij in de eerste plaats op, dat het kapitaal van *f* 160,000 te gering is, om daarvoor twee welingerigte, goed gemeubelde zeebooten te kunnen daarstellen, terwijl het steeds moeijelijk valt, om het eens vastgestelde kapitaal door de deelnemers verhoogd te zien, vooral wanneer, zoo als te voorzien is, het dividend in de eerste jaren weinig beduidend zal zijn.»

— Uit Arnhem schrijft men, dat het lijk van den opzigter der Rijnvaart, fungerend ontvanger aan het Lobith, den heer Castanien, den 14 dezer in de zoogenaamde Wart te Lobith gevonden is, hebbende de twee polsaderen doorgesneden en eene wonde aan den hals. De genoemde heer leed sedert eenigen tijd aan eene groote zwaarmoedigheid.

'S HERTOGENBOSCH 17 Oct. Naar men verneemt, zal Z. Exc. de heer Staatsraad, gouverneur dezer provincie, te rekenen van den 22 of 23 dezer maand, zich buiten deze provincie begeven, tot het doen van een buitenlandsch reisje van twee à drie weken.

MIDDELBURG 16 Oct. Gisteren nacht werd van Vlissingen een zware brand gezien, zoo men meende in het vierde district dezer provincie; thans verneemt men, dat dezelve plaats heeft gehad op Belgisch grondgebied, nabij de gemeente van St. Margueriet, op eene boerderij, waarvan het grootste gedeelte door dien ramp zou zijn in de asch gelegd.

BELGIE.

Part. Corresp. BRUSSEL 17 Oct. Hoezeer de eerste audiëntie van den heer Falck bij Koning Leopold, uit hoofde van het op heden vastgestelde vertrek des Konings, eenigzins met overhaasting heeft plaats gehad, zonder, gelijk dit het gebruik is, den secretaris der legatie af te wachten, om denzelven voor te stellen, zoo was dezelve desniettemin zeer plegtig en verwekte algemeene belangstelling. De Koning onderhield zich buitengewoon lang met den heer Falck, en heeft, onder anderen, volgens den *Moniteur*, zijn persoonlijk genoegen te kennen gegeven over de keuze van dien heer tot gezant, betuigende, dat niemand beter dan de heer Falck geschikt was, om door zijn verstand, zijne gevoelens, en door de achting, die hij algemeen inboezemt, het tusschen de beide natiën gesloten verbond naauwer toe te halen.

Heden ochtend ten 9 ure is de Koning werkelijk naar Duitschland vertrokken, met een groot gevolg, in verscheiden rijtuigen. Z. M. reist *incognito* als graaf van Ardennes, en zal ongeveer eene week afwezig blijven. Het doel dezer reis schijnt van groot belang te zijn; ten minste men maakt er veel ophef van, en Z. M. zelf heeft tamelijk veel prijs er op gesteld, dezelve niet langer te vertragen.

De heer Dujardin heeft zijne betrekking van secretaris-generaal bij het ministerie van Financiën nog niet hervat, doch zal naar Utrecht niet terugkeeren, dan nadat eenige hoofdpunten bij correspondentie tusschen de Kabinetten vastgesteld zullen zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS 15 Oct. Naar men algemeen beweert, heeft de policie zich meester gemaakt van den persoon van Blanqui, die bij het oproer van Mei laatstleden, tegelijk met den bekenden Barbès, eene hoofdrol heeft gespeeld, doch sinds dien tijd zich in Engeland heeft opgehouden. Men zegt, dat hij kort geleden onder eenen valschen naam in Frankrijk is teruggekeerd. Dien ten gevolge zal het Hof der Pairs op nieuw moeten vergaderen, om over dien revolutionairen tegenstander der bestaande orde van zaken regt te spreken.

— De *Moniteur* houdt de vergelijkende staten van de ontvangsten van de negen eertse maanden van het loopende jaar. Zij hebben bedragen 477,916,000 fr., zijnde 19,320,000 fr. meer dan in 1837, en 5,752,000 meer dan in 1838. Het nieuwe regt op de suiker, dat in de vorige jaren niet bestond, is in deze ontvangst begrepen voor eene som van 2,511,000 fr. De ontvangst gedurende het eerste kwartaal heeft bedragen 152,493,000 fr., in het tweede 161,255,000, in het derde 164,168,000 fr.

ENGELAND.

Part. Corresp. LONDEN 15 Oct. Van Windsor verneemt men, dat de hertogin van Kent sedert eenige dagen weder in het gezelschap van H. M. gezien wordt, waaruit men opmerkt, dat er eene toenadering plaats gevonden heeft. Er heerscht thans veel levendigheid en drokte op het kasteel; H. M. rijdt dagelijks met een zeer groot gevolg te paard uit, vergezeld van de beide Prinsen van Saxen-Coburg. Voor zooveel men naar het uiterlijke oordeelen kan, wanneer H. M. in het publiek komt, schijnt zij met prins Albert zeer ingenomen te zijn, zoodat men begint te gelooven, dat het inderdaad tot een huwelijk komen zal.

— In den nacht tusschen Donderdag en Vrijdag l.l., zijn op het kasteel de glazen van de kamer, waarin H. M. gewoon is te zitten, met groote steenen ingeworpen, zonder dat de schildwachten, waarvan er een juist onder de ramen dier kamer staat, volgens hunne verklaring, iets gehoord of gezien te hebben. Men veronderstelt, dat deze baldadigheid in den nanacht gepleegd is, dewijl de barones Lehzen, tot 's nachts een ure in de kamer gezeten, en niets gehoord heeft; doch toen de bedienden des morgens ten 7 ure in de kamer kwamen, vonden zij de glazen gebroken, en de steenen onder de stoelen. Men is niet vrij geweest van de schildwachten zelve te verdenken, als behoorende tot het 45ste regement, hetwelk Windsor den anderen dag moest verlaten, en onder hetwelk men eenige ontevredenheid met H. M. heeft opgemerkt, wegens het niet uitdeelen van nieuwe vaandels, welke reeds sedert eenige maanden gereed waren; men heeft echter dit vermoeden opgegeven, na het gevangen nemen van zekeren krankzinnige, denzelfde, die eenigen tijd geleden, alhier door den tuin in het paleis heeft zoeken te dringen, en, op het geschreeuw van eene kamenier gevat zijnde, allerlei scheldwoorden en bedreigingen tegen H. M. geuit heeft. Deze man, sedert eenige dagen uit de gevangenis ontslagen, en nu weder gevat zijnde, bekent, dat hij te Windsor geweest is, den bewusten nacht in het park verscholen doorgebragt, en de steenen geworpen heeft. De zaak is echter hiermede nog niet opgehelderd.

— De heer Dedel, Nederlandsche gezant alhier, heeft verleden Vrijdag, te zamen met baron Tindal, aide de camp van den prins van Oranje, de eer gehad, bij H. M. de Koningin weduwe, op Bushy-Park, te dineren. Mevrouw Dedel is, na eene afwezigheid van een jaar, verleden week in Londen terug gekomen, en heeft Zondag morgen, met hare dochter, de godsdienstoefening in de Hollandsche kerk bijgewoond, onder het gehoor van den wel eerw. heer Palm van Ceylon, bij afwezigheid van den predikant den wel eerw. heer Dr Gehle.

— De Braziliaansche zaakgelastigde, de marquis Lisboa, heeft in eenen brief in de dagbladen zijn gouvernement verdedigd, wegens het gebruik maken van het crediet van zijnen agent te Londen, tot het vinden van middelen, om de interesten te betalen, waarover men hetzelve in het openbaar aangevallen heeft. De marquis zegt in dien brief, onder anderen, dat het Braziliaansche gouvernement in dit opzigt niets meer doet, dan het Engelsche gewoon is te doen, wanneer het in tijden van verlegenheid de toevlugt neemt tot de bank van Engeland, door middel van de zoogenaamde deficiency bills. De *Morning Post*, over deze vergelijking verontwaardigd, erkent wel, dat het Engelsche gouvernement somtijds gebruik maakt van de hulp van de bank, doch zegt, dat het groote onderscheid tusschen de handelingen der beide gouvernementen daarin gelegen is, dat Engeland geen geld buiten 's lands opneemt, en de middelen om zijne interesten te betalen, altijd onder zijne eigene landgenooten vindt; terwijl Brazilië vijf millioen £ van Engeland geleend heeft, en nog van jaar tot jaar van de Engelschen zelve de middelen vraagt, om hun de interesten te betalen. Men zegt, dat het plan van den heer Isaac Lyon Goldsmid, betrekkelijk eene Braziliaansche maatschappij van agentschap, opgegeven is.

— Sedert eenige dagen, worden aan de beurs alhier, men zegt voor Portugesche rekening, opgekocht, de Portugesche schuldbrieven vóór twee en een half jaar uitgegeven, en waarvan de interesten gevonden zouden worden uit de belasting op den tabak, ten gevolge waarvan die schuldbrieven hier bekend zijn onder den naam van Tobacco Bonds. Men zegt, dat dit in verband staat met een plan om de interesten der Portugesche fondsen tot kapitaal te maken en de verschillende effecten tot dezelfde waarde te brengen. Volgens brieven van Lissabon van den 7 October, met de stoomboot *Iberia* te Falmouth aangebragt, zoude het Fransche gouvernement zijne bemiddeling in de questie over den slavenhandel tusschen Engeland en Portugal aangeboden hebben; D. Joao de Noronha, behoorende tot het Portugesche gezantschap te Londen, zou deze tijding de week te voren uit Engeland aangebragt hebben; er werd echter nog niet veel geloof aan gehecht. Intusschen nam het gouvernement dagelijks meer strenge maatregelen om dien handel tegen te gaan.

— Van Caracas gaan de ontvangen brieven en dagbladen tot den 9 September, doch zij behelzen geen ander nieuws van belang, dan zekere beraadslagingen over eene voorgestelde of reeds in werking gebragte conversie van het aandeel van Venezuëla in de binnenlandsche schuld van Columbia.

— Van Chili schrijft men, dat de president der republiek, in zijne aanspraak, ter gelegenheid van de opening der vertegenwoordigende vergadering, gezegd heeft, dat het gouvernement zeer verlangde om aan de vorderingen der buitenlandsche renthouders regt te doen, en dien ten gevolge eenen agent naar Londen gezonden heeft, om eene eervolle schikking te verwerven.

— Met de pakketboot *Spy* en met nog eene andere gelegenheid per stoomboot, heeft men brieven van Rio-Janeiro van den 11 en van den 17 Augustus. Men had te Rio berigt van den opstand in de provincie Maranham, doch men dacht, dat de gouverneur middelen genoeg bezitten zoude, om denzelven te dempen. Meer ongerustheid verwekten de berigten van Rio Grande over Santa Catherina ontvangen. De opstand aldaar, zoo schrijft men, wint dagelijks meer veld; de opstandelingen hebben op den 23 Julij, met eene magt slechts van 600 man, van de stad Laguna bezit genomen.

— Volgens de gewone opgave van het kantoor van in- en uitgaande regten, was de uitvoer van edel metaal uit de haven van Londen naar vreemde en koloniale havens, gedurende de week, die den 10 October eindigde, als volgt: gemunt zilver naar Hamburg 85,000, Rotterdam 55,000, Montevideo 600 en de Britsche West-Indiën 225 oncen; gemunt goud naar Hamburg 2,375, Calais 120 en Montevideo 240 oncen; goud in baren naar Hamburg 3,730 oncen.

DUITSCHLAND.

KONINGSBERGEN 6 Oct. Zoo wel het graan, hooi als aardappelen zijn thans in ons regeringsdistrict ingezameld; de hoeveelheid heeft echter niet aan de verwachting voldaan. In weinige districten is de oogst bevredigend geweest, en zelfs in eenige andere zeer middelmatig uitgevallen.

BERLIJN 13 Oct. Reeds verschillende jaren is men bezig aan de fortificatie-werken der stad Posen te arbeiden; in de jongste tijden wordt met meerder spoed gewerkt, daar deze stad tot eene belangrijke sterkte moet worden, die een garnizoen van 40,000 man zal behoeven.

STADSNIEUWS.

178ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse, Donderdag 17 October.

15de Lijst: Geene. 16de Lijst: N°. 5288 een prijs van *f* 10,000; N°. 11639 en 10738 ieder een dito van *f* 1,000; N°. 22634 eene premie van *f* 2,000.

ONDERTROUWD. 17 Oct. W. H. Smith, van *Londen*, en E. Geelhuijsen, van *Amsterdam*.

GETROUWD. 16 Oct. J. H. In der Maur en W. C. P. Mulder. — 17 Oct. H. Veldhuijzen en G. H. Nieuwensteed. — Te *Wageningen*, 17 Oct., F. van Eck, van *Amsterdam*, en G. J. Te Boekhorst.

BEVALLEN. 12 Oct. M. H. F. Mijnssen, geb. van Rossum, Z. — 17 Oct. F. Hamacher, geb. Breitenstein, D.

OVERLEDEN. 12 Oct. G. E. van Rijnbergh, wed. C. Bosscher, 73 j. — 13 Oct. J. R. de Beer, 16 w. — 14 Oct. B. M. Barger, 34 j. — J. L. Nieuwenkamp, 4 m.

De Fransche post van 16 dezer is heden niet aangekomen.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 18 Oct. 4½ ure. volg. de Soc^t. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven.	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL.... Werkelijke Schuld... à 2½	50¾	51¼	51½	51	⅝	½
Dito............ » 5	99¾	100¼	100⅜	100	⅛	⅜
Uitgestelde dito... »	⅞	15/16	59/64	29/32	59/64	59/64
Kansbiljetten..... *f*	23¾	24¼	24⅛	24	¼	11/16
Amortisatie-Syndic.. » 4½	91¼	92¼	92¼	91¾	92⅝	92⅝
Dito............ » 3½	76¾	77¼	77½	77	½	½
Handel-Maatschappij » 4½	171	173	171⅞	171¼	172	173
Nieuwe dito...... » 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837. » 4½	100¼	½	⅛	»	»	»
Entrepôt-Dok..... » 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening.. » 4	»	»	»	»	»	»
Dito............ » 5	95½	97	96⅝	95¾	96¾	96⅝
Aandeelen Kansb... » 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem. »	99¾	100¼	100	99½	100	»
Aand. Rijn-Spoorw.. » 4½	99¾	100	99⅞	99⅞	»	»
FRANKR... Inschrijving G. B... » 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND. Dito .... » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... Leening *Ardoin's*... » 5	26¾	27½	27¼	27	1/16	»
Dito onbep. Stukk. » 5	25¼	¼	⅝	25⅝	11/16	»
Passive.......... »	»	»	»	»	»	»
Deferred......... »	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde »	8¼	9	8¾	8¾	»	»
Engelsche dito... »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen... » 3	23	½	¾	23¼	»	»
NAPELS.... Certific. bij *L.* & *B.* » 5	93½	94	93¾	93¾	»	»
Dito *Falc.* & *Co.*.. » 5	95½	96	95¾	95¾	»	»
Dito te Londen... » 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavoliere* » 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs.... » 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND... *H.&C.* 1798, 1816. » 5	103½	¾	⅝	103⅝	»	»
Dito 1828, 1829. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito 1831, 1833. » 5	97¼	¾	»	97½	»	»
Oblig. te Londen... » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg... » 5	»	»	»	»	»	»
Inschr. in Assign... » 6	67	½	7/16	67¼	½	»
Certific. van dito... » 6	67¾	68¼	68	68	»	»
POLEN..... Aandeelen à fl. 300. » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. » »	135¾	136¼	135¾	»	»	»
PRUISSEN.. Dito R. 50. » »	123½	124½	124	124	»	»
g. Londen 1830.. » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR... Aandeelen à fl. 100. » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250. » »	»	»	»	»	»	»
Metaliek.......... » 5	»	»	»	»	»	»
Dito............. » 3	1810	1820	1815	»	»	»
Dito............. » 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen.. » 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll & Co.*.. » 5	99½	100	99 13/16	99⅝	⅞	»
Dito.............. » 4	»	»	»	»	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500 » *f*	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen... » 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito...... » 5	73½	74¼	74	74	»	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.*.... » 5	»	»	»	»	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting .... » *f*	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

De markt in Hollandsche Fondsen was heden algemeen veel beter gestemd dan gisteren, en, niettegenstaande er in Integralen nog al veel contant werd verkocht, heeft zich derzelver prijs van 51 tot 51½, ⅝ hersteld; alle de andere waren mede merkelijk beter, vooral de Kansbilletten, 3½ pCt. Syndicaten en 5 pCt. O. I. Leening; ook Aand. Handel-Maatschappij waren 1 pCt. hooger; de handel over het algemeen was, vooral in Integralen en Kansbilletten, weder zeer geanimeerd.

De markt in buitenlandsche Fondsen was, bij eenige affaire in Ardoins, ook iets vaster, uitgezonderd de Russische, die tot iets lageren prijs werden afgegeven.

Columbia 2de Leening, à £ 100. 21. Peru 13½. Nieuwe Mexico 5 pCt. 26¾, 27. Uitgest. 9¼. Coupons Ardoins 24½, ⅝.

Koers van het Geld. Beleening 5. Prolongatie 4½, 5. Wissel-Disconto 5 pCt.

PRIJZEN TEN 5½ URE: Integralen 51 7/16, ½. Kansb. *f* 24½. Handel-Maatsch. 171¾ à ⅞. Ardoins à £ 85. 27¼.

In de op Donderdag 17 October te Rotterdam gehouden veiling van JAVA THEE, door de *Nederl. Handel-Maatschappij*, is alles verkocht als volgt:

N°. 106 à 108 Boei, van 75 à 87; 109 en 110 Congo Boei, van 82 à 90; 111 à 117 Congo, van 104 à 131; 118 à 120 Kempoey, van 109 à 124; 121 à 135 Sou hon, van 107 à 161; 136 en 137 Soepoey Pecco, van 161 à 180; 138 à 142 Pecco, van 175 à 290; 143 à 150 Thunkay, van 101 à 153; 151 à 159 Hysantschin, van 88 à 130; 160 à 172 Hysant, van 100 à 180; 173 à 193 Uxim, van 104 à 182; 194 à 198 Joosjes (G. 6), van 121 à 400 cs.

In den afloop der *Tin* Veiling, gisteren door ons medegedeeld, is een abuis ingeslopen: de 35 kavelingen, als tot *f* 43 verkocht opgegeven, hebben *f* 43½ opgebragt.

GRANENMARKT.

18 October.

Tarwe tot iets lagere prijzen bij partijen gekocht: 128 ℔ o. bonte Poolsche *f* 388; 128 ℔ dito *f* 372; 128 ℔ jarige dito *f* 360, 362; 128 ℔ mindere dito *f* 355; 118 ℔ o. roode puike Koningsberger *f* 334.

---

hebt gelijk, dan kan ik het u niet vergen. Kom, ik zal u buiten het *palazzo* laten geleiden.»

Zij waren weder op de galerij. PIETRO sloot de deuren, uit vrees, zeide hij tot den achterdochtig wordenden *bravo*, dat de andere hem mogt ontsnappen, maar toen SCORONCONTOLO reeds den eenen voet in het kabinet had, stiet zijn leidsman hem er plotseling geheel binnen, en grendelde den ingang digt, eer de *bravo*, dien deze onverwachte duw half ter aarde deed vallen, zich konde oprigten: hij was gevangen.

Onverwijld zond PIETRO nu een' edelknaap tot zijnen broeder. LAURENS kwam en hoorde met innige vreugde, dat alles zich had toegedragen, juist gelijk hij hoopte en verwachtte.

«Volg mij, PIETRO, en laat *mij* spreken.»

VII.

«*Signori*,» sprak LAURENS DE MEDICIS, tot zijne gasten, «vergeef mij, dat ik u moest verlaten, maar mijn broeder verlangde mij te onderhouden, en dit gebeurt te zelden om het niet als eene zaak van het grootste aanbelang te beschouwen.... het was van het hoogste belang, *Signori*.»

Op een' plegtigen toon ging hij voort:

«PIETRO DE MEDICIS heeft ontdekt, dat zijne zuster AMANDA wordt vervolgd door de onwaardige liefde van iemand, wiens oogmerken alleen schande en verleiding zijn. Gedachtig aan den familietrots onzer voorvaderen, heeft hij den ellendige aan onze eer willen opofferen,... hoewel het een aanzienlijk staatsdienaar, ja, hoewel het zijn bloedverwant zij....»

«Hij heeft wèl gedaan!»

«*Signori*, hij heeft nog niets gedaan. De *bravo*, dien hij had gehuurd, om zijne hand niet met het bloed des laaghartigen te bezoedelen, weigerde zijn werk te verrigten... want,... hij, die de doodstraf verdiende, had den *bravo* goud gegeven en nog meer goud toegezegd voor den moord van vijf onze senatoren;... want... de *bravo* wilde nog eerst dat goud verdienen, eer hij hem, die het beloofde van alle beloften en nakomingen onthief.

«De *bravo*, *Signori*, is SCORONCONTOLO!... de verleider, de schender van alle onze geslachten, de verrader, die naar het bloed van vijf onzer dorst, is ALEXANDER DE MEDICIS, hertog van *Florence*!.... de vijf senatoren, wier dood gekocht en betaald is, zijt: gij, GUILIO STROZZI; gij, ANTONIO BORINI; gij, PAOLO NORI; gij, PHILIPPO CHIALO, en ik, LAURENS DE MEDICIS, zijn bloedverwant!....»

De losbarsting der algemeene verontwaardiging belette hem gedurende eenige oogenblikken voort te gaan — toen hernam hij met klem:

«Stel u echter gerust; de *bravo* is in onze magt; de hertog ook!...»

Een kreet van vreugde beantwoordde deze verzekering.

«Wij zullen den *bravo* ondervragen, en is dit alles waarheid, zoo sterve ALEXANDER DE MEDICIS,» riep GUILIO STROZZI.

«Zoo sterve ALEXANDER DE MEDICIS!» brulden allen hem na.

VIII.

Zij spoedden zich naar het kabinet, waar SCORONCONTOLO vloekte en raasde. Dienaars, met hellebaarden gewapend, gingen voor en omsingelden hem.

Op PIETRO'S bevel werd hij betast: men vond de bewijzen van hetgeen LAURENS had gezegd: het papier met de vijf namen, den buidel, waarop het wapen der MEDICISSEN en den hertogelijken (valschen) zegelring.

Na eene korte beraming, naderde PAOLO NORI den *bravo*:

«Blinde gehoorzaamheid alleen kan u het leven redden, *mio bravo*. Men zal u uwe stilet teruggeven, volg ons en steek den hertog dood..... Dit, of gij sterft....»

SCORONCONTOLO bedacht zich niet lang... hij besloot liever den dood te geven dan dien te ondergaan. Ditmaal waren meer dan vijftig oogen op hem gevestigd, toen hij de zaal binnentrad. ALEXANDER kwam hem zonder argwaan te gemoet, denkende, dat het een minnebode was, die hem tot het voorwerp zijner minnedrift zou geleiden.

De *bravo* liet hem den tijd niet van een woord te spreken: hij *wierp* zijne stilet; MEDICIS stortte achterover.... en slaakte een' diepen zucht....

De hertog van *Florence* was vermoord!

Terstond daarop werd eene geheime vergadering van den Florentijnschen Senaat belegd.

LAURENS DE MEDICIS werd, met algemeene stemmen, en uit regt van opvolging, — daar ALEXANDER zonen noch broeders naliet, — tot hertog van *Florence* gehuldigd.

IX.

«Welnu, LAURENS, heb ik het u niet gezegd,» sprak PIETRO, toen hij met zijn' broeder alleen was: «gij moest hertog van *Florence* worden!....»

«PIETRO,» was het antwoord, «keer nu, zoo gij wilt, tot uwe speelbroeders, en bemoei u voortaan even weinig met het staatsbeheer als gij tot hiertoe gedaan hebt.»

«Maar, *Signor mio*, verklaar mij toch eerst....»

«*Signore*, de hertog van *Florence* is, geloof ik, aan niemand rekenschap of verklaring verschuldigd...»

«*Dan aan God!*» sprak eene verschrikkelijke, hoewel voor ieder ander dan hem onhoorbare stem: de stem van zijn geweten.

PIETRO boog zich en ging, en eer hij buiten het paleis was, had hij dit alles reeds weder vergeten.

Het was twee ure in den morgenstond, toen hij bij zijne vrienden terug kwam. Zij sloegen in het eerst geene acht op hem; zoo zeer was nog altijd hunne geheele opmerkzaamheid door het *trappola* geboeid; maar toen hem een hunner gewaar werd, was de algemeene kreet:

«Waar zijt gij zoo lang gebleven?...» PIETRO antwoordde niet: hij zocht dengene, die voor hem had gespeeld... hij had gewonnen!

Eerst drie uren daarna, toen hij een oogenblik ademhaalde, kwamen hem de gebeurtenissen van dien nacht weder te binnen, en hij riep eensklaps uit: «*Signori*, de hertog is niet meer!...»

Geen kreet van verbazing, geene opschudding, geene ophouding in het spel; niets.... Slechts hier en daar een paar uitgedoofde oogen, die den nieuwsbode onverschillig aanzagen, maar spoedig weder op de kaarten nedervielen.

«*Signori*,» hernam PIETRO, over de weinige aandacht, die op zijne woorden geslagen werd, vergramd, «LAURENS DE MEDICIS, mijn broeder, is hertog van *Florence*!»

«Hoe!... waarlijk!... *per dio!*... geluk er mede!...» mompelden eenigen.

En dat was alles, wat er over gezegd werd; en PIETRO zelf vergat spoedig de kleine opwelling zijner ijdelheid, en deed weder gelijk allen.... hij speelde.

V. V. V.

...ge met weinig handel: 118 ℔ Pruis-Pommersche f 168; 119, 121 ℔ Pruissische f 168, 172.
...st zoude goed te plaatsen zijn, doch weinig voorhanden.
...er bij gerijven in één doen: 84 ℔ o. fijne f 118; 84 ℔ o. dikke f 117.
...kweit met weinig handel; alleen verkocht: 108 ℔ Geldersche f 175.
...zaad prijshoudend. Oostvriesch £vl. 47. 9 Vats in Oct. £vl. 55½;
... £vl. 55; in April 1840. £vl. 56.
...zaad in één doen. 102 ℔ Koningsb. f 230.
...polie Ordinair f 33½. Vliegend f 32½ à 31½. P°. Nov. en Dec. f 32 à 31½.
...i 1840. f 32½ à 32¼.
...olie Ordinair f 29. Vliegend f 27½ à 28.
...nepolie Ordinair f 34½.
...npkoeken pr. 1,040 st. f 70 à 72. — Lijnkoeken pr. 104 st. f 9 à 11.

Effecten-Societeit.

AMSTERDAM 17 October, des Avonds.

Cert. Werk. Schuld 2½ pCt. 51, 50¾, 51, 50⅞, ¾.
Kansbilletten f 23 13/16, ¾.
Ardoins 5 pCt. 20⅞.

WISSELKOERSEN. 18 October 1839.

	Geld.	Papier.		Geld.	Papier.
Londen kort	12.		Hamb. kort	35 13/16	
» 2/m		11.87½	» 2/m	35 7/16	

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 15 October.

Consols op tijd.	3 pCt.	91½.	Spanj. Ard. m.c.	5 pCt.	30¾ à 31.
dito contant,	3 »	90½ à ⅝.	Passive.......	»	7¾ à 8.
Brazilie.......	5 »	72½ à 73½.	Deferred......	»	14¼ à ½.
Columbia 2e L.	6 »	33 à ½.	Portugal......	5 »	37 à ¼.
Peru........	6 »	18 à 19.	dito	3 »	25⅞ à ⅜.
Mexico.......	6 »	32¼ à ¾.	Holland.......	2½ »	53½ à ¾.
Denemarken...	3 »	73½ à 74.	dito	5 »	101 à ½.
Rusland......	5 »	110½ à 111½.	dito O. I.	5 »	98 à 99.

Heden was het verrekendag in de Engelsche Fondsen, en ofschoon de dividenden heden begonnen betaald te worden, waren de prijzen lager. Het geld blijft steeds gevraagd; de continuatie op Consols was 5 à 5¾ pCt. De disconto 6 à 6½. Morgen is het verrekendag in de Buitenlandsche Fondsen; de meeste waren ook iets flaauwer, voornamelijk de Spaansche en Portugesche.

Wisselk. Amst. 3/m 12.4¼ à ½, k. 12.1 à ¼.

ANTWERPEN, 17 October.

België........	5 »	101⅛.	Ardoins.......	5 pCt.	26¾.
dito	4 »	92⅜.	Uitgestelde....	»	8¾.
dito	3 »	71½.	Napels, *Falcon*.	5 »	95.
Metaliek......	5 »	107¾.	Denemarken...	3 »	74.
Partialloten....	f	458.	Brazilië......	5 »	75.
Loten fl. 500..	»	826.	Pol. Lot. fl300..	»	123.
Nassau Loten..	»	21⅜.	dito 500..	»	135½.
Darmst. Loten..	»	23½.	Pruics. Loten..	»	122¾.

In gevolge van den lageren koers van Londen, en doordien die van Parijs niet bekend was, waren Ardoins weder flaauwer; geopend op 26¾, daalde de prijs tot 26⅝, ½ p., doch weldra vertoonden er zich tot dien koers vele koopers, zoodat dezelve zich weder herstelde tot 26⅞, en met zeer uitgebreiden handel ten 3 ure 27 g. blijft. Uitgestelde 8⅞, ¾. Coupon 23 geld, koers.

BRUSSEL, 17 October.

De Ardoins waren heden 26⅞, ¾ p., 26¾ g.; het merk van Parijs was ter beurze niet bekend. 5 pCt. Belgische Fondsen 101, 4 pCt. 92½, 3 pCt. 71½.

BERLIJN, 14 October.

Tot nagenoeg onveranderde koersen, ging er heden in Fondsen weinig om.

FRANKFORT A. M., 15 October.

Metaliek.......	5 pCt.	106 2/16.	Pol. Lot. fl. 500	»	75⅞.
dito	4 »	100	dito 300	»	68¼.
dito	3 »	79½.	Holland.......	2½ pCt.	52 1/16.
Loten fl. 500..	»	137.	Syndicaat.....	4½ »	93⅝.
dito 250.	»	106.	dito	3½ »	78⅝.
Bank-Actiën...	»	1830	Spanj. Ard....	5 »	14½.
			Portugal......	3 »	17¾.

De huidige halfmaandelijksche afrekening is, niettegenstaande den ongunstigen stand van het geld, vrij goed afgeloopen; van Hollandsche 2½ pCt. was ...ige behoefte aan stukken, waardoor de prijs ⅛ hooger blijft. Ardoins waren daarentegen zeer overvloedig, en daalden ⅜ pCt.; later vertoonde zich ...rin evenwel weder meer kooplust. Aand. Taunusbahn blijven fl. 2 hooger, doordien men zegt, dat de weg van Höchst naar Hattersheim in de aanstaande week geopend zal worden. Het goud blijft voortdurend aangeboden. Uit Weenen schrijft men, dat de Engelsche Bank ook veel op die van Weenen getrokken heeft, en zou het bankiershuis Von Sina dien ten gevolge 2,200,000 aan Wissel op Londen gekocht hebben.

HAMBURG, 15 October.

Metaliek.......	5 pCt.	105¾.	Pol. Lot.. fl 500	pCt.	151.
Bank-Actiën....	»	1510.	dito 300	»	135.
Loten fl. 500...	»	135¼.	Holland.......	2½ »	51¼.
Rusl. Hamb. ..	5 »	101½.	dito	5 »	99¼.
dito te Lond. ..	5 »	106⅝.	Denemarken...	3 »	70½.
dito 1831 en 33.	5 »	96¾.			

Wisselk. Amst. 2/m 36.40, k. 36.15. Parijs 2/m 191¾. Petersburg 2/m ...¼. Londen 2/m 13,3. Weenen 6/w 150⅝. Berlijn 2/m 153¼.

WEENEN, 11 October

Metaliek.....	5 »	107 11/16.	Bank-Actiën...		1539.
dito	4 »	101.	Loten fl. 500..	f	138¼.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar SURINAME, het gek. tweed. fregatschip *Sophia Maria*, Kapt. A. J. Andresen, van Amst. Adres bij Hoyman en Schuurman, en E. Windhouwer.

Naar SURINAME, het gek. tweed. brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriborg, van Amsterdam. Sluit 5 Nov. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 13 Oct. bij Lezard: Prinses Sophia, Kapt. Smit; en Straat Balie, Kapt. Ingerman, beide van Rotterdam naar Batavia.

— 13 Oct. bij Goudstaart: Mosambique, Kapt. Pouwman, van Rotterdam naar Batavia.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 17 Oct. N. O. en O. N. O. — J. H. Hollander, Agnetha, Riga. R. L. Kock, Hollands Trouw, Koningsbergen. A. Breche, Fier Sodskende, Dantzig. I. Sorendsen, Europe, Drammen. H. Honge, Heinrich Carstensen, dito. O. H. Christensen, Grevende Karen Wedel, dito. S. O. Larsen, Njr, dito.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

DELFZIJL 12 Oct. A. H. Schrap, Geerdina, Stettin n. Groningen. C. Rijper, Alida, Horemmerzyl n. dito. — 14 Oct. G. O. Bakker, de Vr. Zwaantina, Norden n. Zaandam. W. H. Bosveld, de Vr. Cornelia, Langeoog n. Delfzijl. A. E. Vennenga, de Jonge Gerrit, Emden n. dito. T. van der Veen, de Vr. Anna, Norden n. Zaandam. G. J. Gnodde, de 3 Gebroeders, Bremen n. Groningen. J. K. Prins, Lammegina, Rostok n. Fisherow, als bijl.

TERMUNTERZIJL 14 Oct. D. L. Knoop, de Vr. Ikina, Hamburg n. Termunterzijl. — 15 Oct. K. D. Buss, de Vr. Augje, Norderney n. dito.

HELVOET 17 Oct. N. O — J. Walker, Tiberias, Sunderland. T. Elstob, William Lees, dito. G. Black, Elisabeth, dito. — Gisteren nog: M. Jobling, Harbinger, Sunderland. B. Smaal, Mary, Dundee. G. Sisley, Mary en Theodosia, Hastings.

BRIELLE 17 Oct. N. O. — J. Fife, Ocean (S), Londen. M. Contard, Rotterdam (S), Hâvre.

MAASSLUIS 17 Oct. N. O. — Niets.

NEW-ORLEANS 12 Sept. Cormick, Deligt, Altona.

BALTIMORE 24 Sept. Schroder, Victoria, Bremen. De Horde, Minerva, dito. Geerken, Wesel, dito.

PHILADELPHIA 21 Sept. Saage, Amelia, Bremen.

NEW-YORK 25 Sept. Lewis, Lucretia, Antwerpen, met schade. Schlutow, Charlotte, Amsterdam.

BOSTON 24 Sept. Kelly, Hollander, Rotterdam.

ANTWERPEN 17 Oct. Meulenbroeck, Jeannette Maria, Bahia. Durham, Betty, New-York. Meints, Houwina, Alexandria. Niemann, Noordstar, Riga. Meinders, Engelina, Leer. Schram, Louisa Carolina, Middelburg. Mulders, Minerva, dito. (Op de Rivier): Ronne, Belle Alliance, Bordeaux. Lunau, Adèle, dito. Ahrens, Zwellinge, Riga. Meintz, Wupkina, Hamburg. Kock, Aeolus, Bremen.

GENT 15 Oct. Flemmink, le 4 Frères, Rotterdam. Ceulemans, kleine Leeuw, dito.

CORK 10 Oct. Brabander, Fanny, Antwerpen.

LEVERPOOL 14 Oct. Visser, Gesina, Harlingen.

JERSEY 9 Oct. Potjer, Akke Boon, Stettin.

GUERNSEY 7 Oct. Sap, Jantina Annegina, Stettin.

Bij DARTHMOUTH 10 Oct. Billert, Humphry, Baltimore n. Bremen.

IPSWICH 14 Oct. Williams, Elisabeth, Medemblik.

HULL 13 Oct. Visser, Bernhard en Elise, Amsterdam. Dik, Vriendschap, Zwolle.

DRAMMEN 30 Sept. Gjersoe, Friheden, Purmerend. Christensen, Auktor, dito. Knudsen, Elisabeth, Amsterdam. Christensen, Holters Minden, dito. — 1 Oct. Berendsen, Duën, dito.

CHRISTIANIA 2 Oct. Salvesen, 2 Södskende, Antwerpen.

WARNEMUNDE 9 Oct. Niemann, Hans, Antwerpen. Fretwurst, Henriette Hanman, Schiedam. Rents, George Philips, dito. Permien, Harmonie, Amsterdam. Peters, Carl, dito. Voss, Friedrich, dito. — 10 Oct. Niemann, Carolina Johanna, Rotterdam.

TRAVEMUNDE 14 Oct. Bergman, Hoppet, Amsterdam.

DANTZIG 7 Oct. Wohlgemuth, Aletta, Antwerpen. Minols, Hebe, Alkmaar. Ringering, Hermina, Emden. — 8 Oct. De Boer, Hendrika, Rotterdam. Dekker, Alida, dito.

PILLAU 9 Oct. Claassen, Vriendschap, Stokholm.

MEMEL 6 Oct. Jobs, Elisabeth Jacoba Tromp, Harlingen.

UITGEZEILD.

TEXEL 17 Oct. A. A. Herman, Vereeniging, Batavia. S. Veenstra, 2 Corbelissen, dito. M. Marcussen, van Galen, dito. M. Gasser, Fiume, Triest. R. Fyn, Clasina Theodora, Marseille. J. Sikkes, Dageraad, Alicante. H. de Zuluetta, la Montaneza, Cadix.

DELFZIJL 12 Oct. J. D. Brumund, de Vr. Gesina, Delfzijl n. Leer. H. K. Rentes, Alida Lucas, dito n. Noorwegen. — 14 Oct. A. Pieters, de Jonge Pieter, Amsterdam n. Leer. — 15 Oct. G. J. Geltes, de Hoop op Zegen, Groningen n. Bremen. M. Muller, Leonora, dito n. Leer. A. E. Vennenga, de Jonge Gerrit, Delfzijl n. Emden.

TERMUNTERZIJL 12 Oct. J. H. Zant, de Vriendschap, Termunterzijl n. Hamburg.

HELVOET 17 Oct. W. van der Kolff, Agenoria, Suriname. P. Poldervaart, de Vr. Maartje, Lissabon. G. G. Boon, Alida Giesen, Jersey. J. Noord, Ceres, Leverpool. H. H. Duintjer, Catharina Frederika, Londen. — Gisteren nog: R. Stranack, Giraffe (S), Londen.

MAASSLUIS 17 Oct. R. Jordan, Esther, Maidstone. — Gisteren nog: L. de Vries, Jantina, Londen.

VLISSINGEN 16 Oct. Smith, Oceanus, Cadix. Michaelsen, Amicitia, Leverpool. Moss, Charles Eyres, dito. Pearson, Byron, Newcastle. Doewes, Pelikaan, Engeland. Forslund, Hoppet, Gothenburg.

ANTWERPEN 17 Oct. Rooderklerk, Flora, Rotterdam.

BAHIA 10 Aug. Koch, Marianne, Hamburg.

LEVERPOOL 14 Oct. Chapman, Ellen, Rotterdam.

MALDON 13 Oct. De Boer, Diana, Rotterdam.

DEAL 14 Oct. Jansen, Reina, Hull n. Antwerpen.

LONDEN 14 Oct. (Zeilkl.): Smith, Stedfast, Amst. Boxer, Hope, Rott.

DRAMMEN 30 Sept. Voss, Goede Hoop, Amsterdam.

WARNEMUNDE 11 Oct. Borchers, Alida, Dundee.

PILLAU 10 Oct. Botje, Sara Maria, Lynn. Hendriks, Vr. Annegina, Engeland. Hundt, Vr. Alida, Amsterdam. Schrader, Jonge Harm, dito. Feyes, Jonge Hero, dito. Kraeft, Jnno, dito. Steffens, Jacoba, dito. De Beer, Vriendschap, Holland. Bunting, Antina, Bremen. Dooyen, Jonge Antina, dito.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM

SURINAME, N. K. Dijkhuis, *Sara Anna Cornelia*. 144 v. Suiker, U. Wilkens en Co.; 39 v. do., E. G. Veldwijk; 30 v. do., 12 b. Katoen, G. C. Bosch Reitz; 25 v. Suiker, H. Bijlaard; 25 v. do., S. H. Rente Linsen; 20 v. do., Thijm, Rothuys en Co.; 12 v. do., G. Moes; 7 v. do., A. A. Roepel; 15 v. do., 55 b. Katoen, 15 b. Koffij, 1 partij oud Koper, Order.

NEW-YORK, G. Cushman, *Pomona*. 206 f. Traan, 120 b. Katoen, 50 v. 752 vtjs. 152 b. Koopmansch., 1 partij Campêche Hout, Gebhard en Co.; 46 v. Tabakstelen, van Baggen, Parker en Dixon; 150 v. Asch, Vas en Co.; 10 t. Kolen, 2 k. Koopmansch, W. Willink Jr.

RIGA, J. Bradhering, *Najade*. 325 st. Balken, 3 sch. Pijpduigen, L. Hoyack en Co.; 25 bond. Hennep, Order.

C. Konow, *Magdalena* 347 st. Balken, L. Hoyack en Co.

P. A. Bradhering, *Auguste*. 405 st. Balken, C. Corver en Zoon; 15 sch. Duigen, L. Hoyack en Co.

J. C. Galle, *Junge Caroline*. 376 st. Balken, L. Hoyack en Co.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

LONDEN, 15 October.

SUIKER. De West-Indische markt is voortdurend zeer slap, en de prijzen zijn op nieuw 6 dr. gedaald; 2,000 vaten zijn in alles verkocht. Mauritius deelt in dezelfde flaauwe gesteldheid, en daarin is uit de hand zeer weinig verkocht, en niets in veiling geweest. Bengaalsche in goede soorten blijft gewild; de mindere zijn moeijelijk te verkoopen, en 1/. lager. Naar Manilla was meer vraag, en bragt goed vorige prijzen op; 2,666 zakken en 130 kisten in veiling zijn meest alle van 18/6 à 23/6, naar qualiteit, en 2,000 zakken uit de hand van 22/6 à 23/. verkocht. Siams en Java daarentegen waren niet begeerd, en zijn 6 dr. à 1/. lager afgegeven. De vraag naar wit Havana, ter verzending naar Rusland, heeft, aangezien het vergevorderde jaargetijde, opgehouden, en de prijs is 1/. gedaald; 600 kisten zijn tot 43/. afgedaan; blond blijft bij kleine partijen gevraagd, en vorige prijzen opbrengen. In Brazil is weinig omgegaan; slechts 100 kisten Fernambuck zijn van 22/. à 27/6 verkocht. Geraffineerd onveranderd in prijs, met weinig handel. Melassen slap.

KOFFIJ. In West Indische is ter consumtie zeer weinig handel, en de prijzen zijn lager; de beste kleurige is 1 à 2/., de mindere 3/. onder vorige prijzen te noteren. O. I. is ook zeer weinig begeerd, en, hetgeen in veiling is verkocht, heeft eene gelijke prijsvermindering als die op de W. I. ondervonden. In vreemde Koffij is het stil; alleen de mindere qualiteiten Brazil blijven begeerd, en zouden vorige prijzen opbrengen, doch zijn niet aan de markt; de beste zijn niet dan lager te plaatsen, waartoe de houders niet willen besluiten; slechts 100 balen zijn verkocht tot 47/6, en 500 balen St. Domingo van 48 a 50/., en van 1,438 balen St. Domingo in veiling zijn slechts twee derden van 48/. a 48/6 verkocht.

KATOEN. De vraag is niet levendig, en uit de hand is er weinig omgegaan, doch tot vorige prijzen; ll. Vrijdag zijn in veiling geweest 4,500 balen Suratte, 330 dito Madras, en 134 balen St. Domingo, waarvan verkocht zijn: 2,800 balen Suratte van 5 à 6⅞, de Madras van 8½ à 8⅝, en de de St. Domingo van 7⅜ à 7½ dr.

RIJST. De markt is stil geweest, en de prijzen hebben eene kleine vermindering ondergaan; 4,506 balen Bengaalsche zijn in veiling geweest, en verkocht van 13/6 a 14/. Carolina geldt 38 à 40/.

SPECERIJEN. *Peper* is vast in prijs, en gevraagd; vooral ter verzending: 4,371 balen Sumatra zijn in veiling van 3¼ à 4 dr. verkocht. *Piment* onveranderd in prijs, met weinig handel; zoo ook *Gember*. *Cassia Lignea* blijft gewild, en brengt voluit vorige prijzen op.

THEE. In de veiling is veel kooplust geweest, vooral voor Congo, en de prijzen daarvan zijn 3 à 5 dr. boven die van September; Twankay is 3 dr., Hysant en Young Hysant 4 dr., en Boei 5 dr. hooger. Van de 36,095 fusten zijn 32,000 verkocht; het overige is opgehouden, doch na de veiling uit de hand tot hooge prijzen verkocht. Er was veel vraag naar Compagnies Congo, en groote partijen zijn tot verhoogde prijzen afgedaan; de waarde is thans 1/11½ contant.

VERFWAREN. Voor Bengaalsche *Indigo* is in de veiling veel kooplust geweest, en de prijzen zijn 3 a 8 dr. gerezen, Madras heeft vorige prijzen, of iets daarboven opgebragt; Kaspian is meestal tot 6 dr. hooger opgehouden; oude en Manilla gingen traag van de hand, en verscheidene partijen zijn opgehouden, de prijzen zijn evenwel niet lager; van 4,202 kisten geveild zijn 3,082 verkocht, en 1,120 opgehouden. *Cochenille* goed te verkoopen, tot 1 à 2 dr. hooger. *Lac-Dye* slap, doch niet lager.

HENNEP. De vraag naar Oostzeesche is vermeerderd, en deze brengt hooge prijzen op; O. I. is ook meer gevraagd, en is rijzende. 800 balen Juten zijn in veiling van £ 11.15 à £ 12, en eene partij extra qualiteit tot £ 13 à £ 14.6 per ton verkocht.

TALK. De prijzen van dit artikel zijn op de laatste Petersburger berigten 6 dr. per cwt. gedaald, doch sedert hebben de houders meer vastheid getoond, en zijn de prijzen iets opgekomen. Thans geldt eerste soort in loco 49/6, en op levering, vóór het einde van het jaar, 49/.

BOTER. In vreemde is goede handel geweest; beste Vriessche brengt 102/. op.

LEVERPOOL, 14 October.

KATOEN. Wij hadden heden goede vraag naar het artikel; 3,500 balen zijn afgedaan, alles aan de cons. behalve 200 b. Americaansche. Onder het afgedane behoort: 40 b. Fernambuck 11¾ à 11½, 60 Egyptische 11¾ à 13½, 400 Suratte 5 à 6 d. Er is sinds ll. vrijdag geene verandering in de prijzen te noteren.

ANTWERPEN, 17 October.

KOFFIJ. De handel in dit artikel heeft zich heden bepaald bij 400 balen Brazil tot 28¼ cs. entr., en 180 balen ord. St. Domingo tot 31½ cs. cons.

In andere artikelen is niets meldenswaard omgegaan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

HAMBURG, 15 October.

Met *Tarwe* was het op het laatst der vorige week stil, en slechts kleine partijen 129, 130 ℔ Marksche werden à 160, en 124, 125 ℔ Maagdenburger à 153 Rx. verkocht. Gisteren ging niets om, maar heden zijn circa 100 last ter verzending tot vorige prijzen genomen: 124, 125 ℔ Maagdenburger tot 152; 130, 131 ℔ Marksche à 161, en 127, 128 ℔ dito tot 156 Rx. *Rogge*, bij kleinigheden ter consumtie, van 72 à 80 Rx. verkocht. In veiling zijn 60 last, 116, 117 ℔ oude Dantziger tot 76½ Rx. opgehouden. *Garst* komt slechts bij kleine partijen aan, die, tot vorige prijzen, spoedig koopers vinden. Mooije kook *Erwten* zijn tot 100 Rx. betaald. *Boonen* niet ter markt. *Haver* in loco prijshoudend: 78 à 80 ℔ mooije nieuwe van de oostkust van Denemarken is tot 42 Rx. Bco verkocht. *Raapzaad* tot vorige prijzen te bekomen. *Raapolie* in deze maand te leveren 20 M. 4 sch., op November 19 M. 4 sch.

DANTZIG, 8 October.

De flaauwe Engelsche berigten hebben hier den kooplust voor *Tarwe* verminderd: mooije 130 ℔ bonte wordt tot f 550 gelaten; er wordt f 20 minder geboden. *Rogge* stil. *Garst* en *Haver* komt niet voor. *Erwten*, die meestal in zeer goede qualiteit geleverd worden, bedingen f 290 à f 310.

STETTIN, 11 October.

Voor *Tarwe* is thans, op de flaauwe Engelsche berigten, hoewel de laatst ontvangene iets beter zijn, weinig kooplust, en de omzet is gering; 123, 125 ℔ gele Silesische en bonte Poolsche wordt op 67 à 68 Rx., Ukermarksche op 72 Rx., en zware nieuwe Voor-Pommersche op 70 à 71 Rx. gehouden. Aan de landmarkt, waar de toevoer groot is, is ter verzending 67 à 68 Rx. voor beste qualiteit, en ter consumtie zelfs 70 Rx. betaald. Zware nieuwe Voor-Pommersche *Rogge* heeft het laatst 31 Rx. bedongen; op levering in het voorjaar is voor 82, 81 ℔ 30¾ Rx., en voor 82 ℔ 30½ Rx. bewilligd, tot welke prijzen eer koopers dan verkoopers blijven. *Garst* voortdurend gevraagd: nieuwe Oderbrucksche in loco wordt op 32 Rx gehouden. *Haver* in loco, bij geringen voorraad, weinig gevraagd. *Erwten* komen nog weinig voor. Kleine partijen *Raapzaad*, van middelbare qualiteit, hebben 60 à 61 Rx. bedongen; beste wordt op 63 Rx. gehouden: *Raapolie* in loco 9 1/12, op Nov. 9 Rx.

ROSTOCK, 5 October.

Tarwe 156 à 174 Rx. *Rogge* 64 à 72 Rx. *Garst* 64 à 72 Rx. *Haver* 36 à 44 Rx. *Erwten* 68 à 76 Rx. N. 2/3 per last, van 96 schepel.

DORDRECHT, 17 October.

Tarwe is, door geringen aanvoer, vooral de puikste soorten van tweejarige en beste nieuwe, tot vorige prijzen aan benoodigden, voor de consumtie verkocht, als: beste tweejarige van f 12 tot ruim f 12½, en beste nieuwe van f 11¼ tot f 11½; mindere en geringe soorten vonden minder genegen koopers; middelsoorten van f 10½ tot f 11, geringe van f 9¼ tot f 10, en blaauwe van f 9 à f 10. *Rogge* door schaarschte 10 cs. hooger; Zeeuwsche f 7¼, Inlandsche van f 6¾ tot ruim f 7, en klein Brabandsche van f 6½ tot f 6¾. *Garst* als voren, zijnde de winter van f 5 40 tot f 5.60, en de zomer van f 5 tot f 5 20. *Spelt* van f 4 tot f 4.20. Voer *Haver* schaarsch, en naar qualiteit van f 2.70 tot f 3.20 verkocht. De nieuwe *Paardenboonen*, welke zeer onderscheiden in droogte vielen, zijn naar qualiteit van f 5 tot f 6 verkocht. *Boekweit*, door geringen aanvoer, f 7 a f 8 hooger, zijnde de Bredasche voor f 207 en f 208, de Vlaamsche voor f 204, en 's Bossche voor f 200 verkocht. *Koolzaad* vond grage koopers; best Overmaasch zakgoed voor f 288, mindere soorten van f 273 tot f 282, en mooi gestort f 294; voor mooi Vlaamsch was f 306 te bedingen. Nieuw *Hennepzaad* werd op f 156 gehouden, en f 150 geboden. Zaai *Lijnzaad* 1ste soort f 4.20 tot f 4.60, 2de f 3.60 tot f 4, en gering van f 2¾ tot f 3¼ het Dordtsche achtendeel. *Raapolie*, door gebrek aan voorraad, f 1 hooger, zijnde op ordinaire conditie voor f 33¾, contant voor f 32½, bij partij en mindere quantiteiten voor f 32¾ verkocht. *Lijnolie* zonder voorraad. *Raapkoeken* begeerd; harde contant f 65, en op ord. conditie f 66; zachte f 75.

Regtzaken.

Criminele Regtbank in Holland. Zittingen van 14, 15 en 17 *Oct.* 1839.
Voorzitter: Mr. P. W. PROVÓ KLUIT.

KINDERMOORD.

Dieuwertje Boonacker, dochter van den schoolonderwijzer te Valkoog, is eerst 22 jaren oud. Haar voorkomen is over het algemeen kalm, bedaard en niet ongunstig. Alleen onder de pleidooijen geeft zij sterke teekenen van aandoening. Zij heeft zich te verantwoorden op eene beschuldiging van kindermoord.

In den morgen van 5 Junij ll., omstreeks 5½ ure, zag Dirk Strijbus, te Valkoog, in eene sloot of watering, achter het oude schoolgebouw, een kindervoetje boven het water uitsteken. Gezamenlijk met den assessor der gemeente, Tijs Dekker, die mede in de nabijheid werkzaam was, haalde hij het lijkje uit het water. Het bleek toen te zijn een kind van het mannelijk geslacht; om den hals was een touw of zoogenaamde klokkelijn tweemaal heengeslingerd en toegeknoopt. Aan het eind van het touw waren twee straatklinkers vastgemaakt; terwijl er zich een klein en dun houtje of takje tusschen den hals en het touw bevond.

Het lijkje werd nu naar het schoollocaal overgebragt; en daar, op orde der Justicie te Alkmaar, door de heeren Gouwe en Lusink geschouwd. Uit de uitwendige schouwing bleek: 1) dat het gansche ligchaam met modder bedekt was, en dat het touw op de reeds omschreven wijze zoo sterk was toegetrokken, dat de bekleedselen ter wederzijde en tusschen de slagen boven het touw uitpuilden, 2) dat de navelstreng op 58 duim afstand van het ligchaam, zonder voorafgaande onderbinding, door een scherp werktuig afgesneden was; 3) dat het lijkje eene natuurlijke zwaarte en lengte had, en dat het hoofd blaauwachtig van kleur en algemeen gezwollen was. Bij de inwendige beschouwing, vond men 1°.) het hoofd met bloed opgevuld, en door weekheid der deelen en tallooze luchtblaasjes in een' staat van aanvankelijke ontbinding; op den kruin bestond een hoofdgezwel, waaruit scheen te blijken, dat het kind op eene natuurlijke wijze ter wereld gekomen was. 2°.) Bij de opening van den schedel vond men de hersens reeds in half vloeibaren toestand, en eene aanmerkelijke hoeveelheid bloed in de hersenboezems. Het was echter niet meer te onderkennen, of er een extravasatie had plaats gehad, schoon dit *waarschijnlijk* het geval was. 3°.) De hals was gezwollen en blaauw, en de deelen daarvan door de geweldige toepersing in eene onkenbare massa veranderd; de groeven van den strop waren met bloed beloopen; 4°.) Het hart en de overige, tot dit gedeelte des ligchaams behoorende deelen, waren in een' normalen toestand; de longen bleekrood, sterk met lucht gevuld en met bloedstippen voorzien. De hydrostatische longenproef had ten gevolge, dat de longen bleven drijven en bij doorsnijding het bekend knitterend geluid gaven. Hun gewigt was 35 wigtjes. Er was weinig bloed in het hart. Het *foramen ovale* en de *ductus Botalli* waren open; 5°.) De buiksingewanden waren in een' natuurlijken staat, de vaten zeer weinig met bloed gevuld, de welving van het middenrif was gering. De darmen waren met *meconium* opgevuld. In de blaas was geene urine.

Hierop grondden de deskundigen de volgende conclusie: 1° dat het kind levend geboren was. Dit scheen te blijken uit de longenproef, in verband met de bloedvlekken in de long, uit de geringe welving in het middenrif, uit de afwezigheid van urine en uit de bloeduitstorting aan den hals. 2°. dat het slechts kort geleefd had. 3°. dat zij geene *nadere* reden voor den dood hebben *kunnen vinden*, dan het sterk toegesnoerde koord, dat aldus bij een *levend* kind aangelegd, den dood ten gevolge moest hebben. Dit scheen te volgen uit de ophooping van bloed in het hoofd, en uit de reeds vermelde bloeduitstorting aan den hals, gepaard met het gemis van kenteekenen van eene andere wijze van natuurlijken of gewelddadigen dood. 4°. Dat het overlijden van het kind slechts weinige dagen kon geleden zijn.

Bij de vinders van het lijkje was het vermoeden opgerezen, of Dieuwertje Boonacker ook de moeder van het kind kon zijn. Men wist, dat zij, uit hoofde van ongesteldheid, sedert eenigen tijd hare dienst verlaten en bij

hare ouders te huis gekomen was. Sedert den vorigen avond echter, was zij bij eene tante aan de Keins gaan logeren. Dit vermoeden had ten gevolge, dat er eene inspectie genomen werd van de plaats, waar zij gedurende den laatsten tijd had geslapen, eene zolder namelijk boven het oude schoolgebouw. Daar vond men dan ook werkelijk nog eenige sporen van versch, niet geheel gestold bloed, hetwelk den deskundigen toescheen geen gewoon bloed der *menses* te zijn.

De beschuldigde ontkende eerst bevallen te zijn, doch kwam, na een ligchamelijk onderzoek te hebben ondergaan, tot bekentenis. Zij gaf toen het volgende verhaal: — In den nacht van 30 op 31 Mei was zij, na den vorigen dag sterke afvloeijing van water ondervonden te hebben, niet zonder hevige pijnen, bevallen van een kind van het mannelijk geslacht. In die verlossing had niemand haar bijgestaan, en zelfs hare zuster, die op één bed met haar sliep, had van al het voorgevallene niets bemerkt. Ten einde echter het beddegoed harer ouders niet te besmetten, was zij op een' korten afstand van die zuster gaan liggen, op het erwtenstroo, dat naast het bed op den grond lag, terwijl zij tevens van doeken gebruik maakte, die zij tot dat einde den vorigen avond had medegenomen. De navelstreng bond zij zelve met een mutsenbandje af, doch sneed die toen met eene schaar *boven* de afbinding (namelijk aan de zijde van het kind) door. Na hare verlossing, die met het aanbreken van den dag scheen te hebben plaats gehad, zou zij gedurende een onbepaald tijdsverloop in zwijm gevallen, en daaruit ontwaakt zijn, toen het nog niet geheel licht was. Bij zichzelve gekomen, vond zij het kindje naast haar liggen, zonder dat zij er eenige teekenen van leven in bespeurde, en op haar gevoel reeds koud. Daar hare zwangerschap tot zelfs voor hare ouders verborgen was, meende zij nu ook al het voorgevallene te kunnen geheim houden. Met eene inderdaad voorbeeldelooze inspanning, stond zij op en nam het kind, zoowel als de *placenta*, waarvan zij inmiddels verlost was, mede, en ging met beide, ongekleed en zoo als zij verlost was, langs een ladder naar den benedenstal, met het voornemen om alles in de nabijgelegen sloot te werpen. Beneden gekomen, zag zij toevallig een touw in de stal hangen; legde het kinderlijkje op den grond, knoopte het touw om den hals, en hing er twee steenen aan, om het te zekerder te doen zinken. Van het bewuste houtje herinnerde zij zich niets, doch giste, dat dit, daar de stal vol hout was, toevallig tusschen den hals en den strop zou geraakt zijn. Weder boven gekomen, reinigde zij den grond, en begaf zich weder te bed. Eerst tegen den morgen ontwaakte de zuster, aan wien zij vroeg hare moeder te willen roepen. Deze kwam, en nu verhaalde zij, dat de *menses*, die sedert eenigen tijd waren opgehouden, thans zich weder hadden vertoond, en verzocht, wat te blijven liggen, daar het nog al erg was, waarbij zij echter de aangeboden geneeskundige hulp weigerde. Na in het woonhuis harer ouders eenigen tijd te hebben uitgerust, stond zij op en liet verder geene sporen van ongesteldheid blijken. De doeken bij hare bevalling gebezigd, had zij aanvankelijk verborgen, doch vóór haar vertrek uit het ouderlijk huis, in de reeds voormelde sloot gewasschen.

Het was opmerkelijk, dat zij hare zwangerschap geheel had bedekt gehouden. Aan jufvrouw Siemers, waar zij als meid diende, en die haar in dit opzigt eenigermate scheen te verdenken, had zij het stellig ontkend. Nog in Maart was zij ongesteld te huis geweest, en had toen over neusbloeding geklaagd, welke zij aan opstopping der *menses* toeschreef, en waarvoor men haar eene aderlating op den voet appliceerde. Dit stilzwijgen schreef zij toe aan schaamte, daar zij bij een' getrouwd man zwanger was, en steeds hoopte, dat hare moeder haren toestand wel bemerken zou, zonder dat zij van haren kant die behoefde te openbaren. Voor kindergoed had zij niet gezorgd, daar hare moeder, die zeven kinderen ter wereld gebragt had, hiervan wel voorzien was. Ook had zij langen tijd getwijfeld aan haren toestand, en wist ook nu nog niet, hoeverre de dragt gevorderd was, daar zij het ophouden der *menses* had toegeschreven aan de pokken en roodvonk, waaraan zij, gedurende haren oneerbaren omgang, had ziek gelegen. Ook had zij eerst, na de bewuste aderlating, teekenen van leven aan het kind bespeurd.

In het voorloopig onderzoek had zij ook nog verklaard, dat zij op den bewusten zolder was gaan slapen, *om, wanneer zij verlossen mogt, alles des te gemakkelijker van kant te kunnen maken.* In de debatten helderde zij dit op door de omstandigheden, dat er toenmaals vreemde werklieden bij haren vader sliepen, en dat zij voor dezen haren toestand en eene mogelijke verlossing had willen verbergen. Zoowel nu als vroeger bleef zij volkomen beweren geen plan gehad te hebben, om het kind te verdoen, en er geene teekenen van leven in te hebben bespeurd. De deskundige ontkenden niet, dat een kind door niet verzorging, vochtigheid en verbloeding spoedig koud worden kon; doch meenden echter, uit de ophoping van bloed in de hersenen, te moeten opmaken, dat eene dergelijke doodelijke verbloeding uit de streng hier niet had plaats gehad. Volgens den heer Lusink, was het afbinden niet eens volstrekt noodig.

Ten slotte moeten wij nog opmerken, dat haar vroeger gedrag als gunstig algemeen bekend stond, en dat zij verkeering had met zekeren Kweldam, wien zij echter in Maart bedankt had; omdat er, zoo als zij zich uitdrukte, *van hun huwelijk toch nooit iets komen kon.*

De Ed. Gest. Achtb. heer Mr. J. J. Uytwerf Sterling, off. van criminele justitie, voerde ter adstructie der beschuldiging het woord. Na te hebben opgemerkt, dat de misdaad van kindermoord in de laatste jaren aanmerkelijk was toegenomen, en dat dit grootendeels aan het altijd uiterst moeijelijke bewijs moet worden toegeschreven, meende Z. Ed Gest., dat hier een volkomen bewijs aanwezig was, waaraan alleen de bekentenis ontbrak, en wenschte, dat de veroordeeling der beschuldigde strekken mogt om anderen af te schrikken, en dit vreeselijk misdrijf te keer te gaan. Tot de zaak zelve overgaande, betoogde de spreker:

I°. Dat het kind levend is geboren;

II°. Dat het gewelddadig is omgebragt.

Ad Ium. Houde men in het oog, dat in den regel alle kinderen levend worden geboren, en dat de dood na de geboorte eene uitzondering is, hier te minder aannemelijk, omdat de moeder eene gezonde vrouw en buitengewoon spoedig verlost is. Alhoewel hier de longenproef op zichzelve geen afdoend bewijs oplevert, wordt zij door onderscheidene andere proefnemingen bevestigd, en tot zekerheid gebragt. De beschuldigde had in hare verhooren de waarheid willen te kort doen, en hare verdediging steeds uitgebreid, en, zoo zij meende, verbeterd. Ook hier beriep zij zich er op, dat zij geene teekenen van leven bespeurd had. Maar heeft zij welligt zelve haar kind belet teekenen van leven te geven? Zij was verpligt geweest hiernaar dan toch behoorlijk onderzoek te doen, want het voorgeven van koude zou niet eens bewijzen, dat het kind reeds gestorven was; en hetgeen zij omtrent hare bewusteloosheid heeft bijgebragt, is, in verband met de omstandigheden, onaannemelijk. Uit alle deze aanwijzigingen kon men dus, vereenigd met het schouwrapport, als bewezen aannemen, dat het kind levend geboren was?

Ad IIum. Dat hier het kind, ten gevolge van strangulatie gestorven is, kan niet worden ontkend. De deskundigen verklaren het stellig, en hun rapport is met de uiterste naauwkeurigheid opgemaakt. Er is hier dan ook bekentenis, want de beschuldigde erkent, dat zij het touw om den hals getrokken heeft, ofschoon zij het daarbij wil doen voorkomen, dat zij niet wist, dat het kind leefde. Zij wist dan ook zeer goed, dat hare bevalling aanstaande was, daar zich de kenteekenen reeds den vorigen dag hadden vertoond. Het was dus zeer vermoedelijk, dat zij den vorigen avond, even als de doeken, zoo ook het touw, de steenen en het houtje had medegenomen, om daarmede het kind te verworgen.

De officier requireerde dus, dat Dieuwertje Boonacker zou worden verklaard schuldig aan *Kindermoord*, en veroordeeld tot de straffe des *Doods*.

Mr. C. J. Fortuijn, verdediger der beschuldigde, ving aan met de opmerking, dat in het algemeen de misdaad van kindermoord voor den regter de grootste moeijelijkheden opleverde; daar dikwijls de schijn, doch ook alleen de schijn tegen de beschuldigden was. Ook hier zal de verdediger het gewigt der aanklagte niet ontkennen, schoon daardoor geenszins zijne overtuiging, aangaande de onschuld der beschuldigde, aan het wankelen gebragt is. De spreker splitste zijne reden in drie deelen.

I. Het is niet bewezen, dat het gevonden kind den gewelddadigen dood gestorven is: *Non constat de corpore delicti!*

II. Dat onvolledig bewijs wordt niet tot zekerheid gebragt, door de overige bezwaren.

III. Integendeel wordt het verzwakt door onderscheidene ten processe aanwezige omstandigheden.

Ad Im. Om dit bij kindermoord als bewezen aan te nemen, moet zeker zijn:

1°. Dat het kind levend is geboren;

2°. Dat het een' gewelddadigen dood is gestorven.

1°. Dat het kind levend geboren zou zijn, is slechts tot mogelijkheid, welligt tot waarschijnlijkheid gebragt, niet tot zekerheid. Het is uiterst moeijelijk, de teekenen van het leven behoorlijk te kennen, vooral hier, waar de schouwing heeft plaats gehad, nadat het lijk vijf of zes dagen in eene sloot gelegen had, en het kind slechts weinige oogenblikken *kon* hebben geleefd. Men is het dan ook daarover eens, dat het medisch onderzoek geheel op zich zelf staande, nooit een afdoend bewijs opleveren kan. Dit leeren de medici zelve, zie b. v. de Hes, *over den Kindermoord*, § 20 en § 22. Ook de hier genomen proeven zijn onvoldoende. Het onbeteekenende der longenproef wordt reeds betoogd door Moll, de Hes, Bohn en Henke, (die er eene opzettelijke verhandeling tegen schreef,) en zelfs door de strenge criminalisten der vorige eeuw, zoools Leyser en anderen. Immers altijd bestaat de mogelijkheid, of van ziekelijke aandoening der longen, of van luchtsontwikkeling ten gevolge van rotting, hetgeen hier vooral aannemelijk is, wegens het tijdsverloop van vijf dagen, en de buitengewone hoeveelheid lucht, die naauwelijks aan gewone redenen kan worden toegeschreven. Evenzeer is het als bewezen aan te nemen, dat het kind vóór de geboorte kon hebben geademd, hetgeen hier vooral opmerkelijk is, omdat reeds den vorigen dag de vliezen, waarin de *foetus* zich bevindt, schijnen te zijn gebroken. De verdediger toonde verder in bijzonderheden aan, dat men hier niet alle de voorzorgen genomen had, welke eene voldoende longenproef vereischt, terwijl de overige bewijzen of niet afdoende waren, of door evenvele tegenbewijzen werden ontzenuwd. Zoo werd, b. v. de afwezigheid van urine ruimschoots opgewogen, door de aanwezigheid van *meconium* in de darmen, enz.

2°. Maar al heeft nu het kind geleefd, is het dan een' gewelddadigen dood gestorven? De conclusie der deskundigen spreekt slechts van eene *naaste* oorzaak, die men heeft kunnen vinden, niet van eene zekere reden des doods. Zij redeneren op eene wetenschap, die zij *a priori* bezaten; want zij wisten, dat er een touw om den hals was geknoopt. Het resultaat van hun onderzoek berust op eene hypothese. Zij verklaren slechts, dat de strangulatie den dood ten gevolge hebben moest, *indien* zij op een levend kind geschiede. Maar nu moet juist bewezen worden, dat het kind, tijdens de strangulatie leefde. Dat is niet bewezen. De schrijvers over geregtelijke geneeskunde, zoo als Ploucquet en anderen waarschuwen reeds tegen eene veroordeeling op zulke losse gronden. De expertes beroepen zich dan ook slechts op het bederf aan het hoofd, hetgeen echter aan verschillende redenen kan worden toegeschreven, en aan de bloeduitstorting onder het touw. Doch het is door de onderzoekingen van den beroemden Orfila en anderen tot zekerheid gebragt, dat dit teeken zich evenzeer vertoont, wanneer de strop na den dood wordt gelegd en toegehaald. Vraagt men nu, hoe het kind gestorven is, zoo behoeft de verdediging hierop niet te antwoorden. Genoeg, zoo slechts de mogelijkheid is bewezen. Hier echter kunnen verschillende omstandigheden worden opgesomd. Zoo is het mogelijk; 1° dat het kind, door omstrengeling der navelstreng, bij de geboorte is gestikt; 2° dat het gestorven is aan verbloeding: want dat het afsnijden der streng, zonder voorafgaande onderbinding, doodelijk zijn kan, wordt door de geachtste schrijvers algemeen erkend; 3° dat het door slijm of andere vreemde bestanddeelen in den mond, bij niet behoorlijke zuivering, gestikt is; 4° dat het op de natte doeken, het stroo, enz. voorover is blijven liggen, en daardoor in de ademhaling belemmerd is, en 5° dat het door eene onwillekeurige verandering in de ligging der bewustelooze moeder is versmoord. De verdediger bepaalde zich verder om de mogelijkheid en waarschijnlijkheid van een en ander vooral uit den toestand der moeder aan te toonen.

Ad IIum. De zoogenaamde bezwaren zijn grootendeels uit elkander gerukte punten, uit de bekentenis der beschuldigde. De pleiter zou afzonderlijk stilstaan bij hetgeen *vóór*, *tijdens* en *na* de geboorte was voorgevallen.

1. Vóór de geboorte komt alleen het verbergen van haren toestand in aanmerking. Niets was natuurlijker dan dit! In zulke omstandigheden kan men daarenboven niet op alles acht geven. Ja, veilig mag men het daarvoor houden, dat de beschuldigde geene doorloopende gedachte, geen vast voornemen gehad heeft. Zij schijnt niet eens stellig te hebben geweten, hoe verre hare dragt was gevorderd.

2. Omtrent hetgeen bij de geboorte voorviel, vraagt men, waarom zij nu nog alles zocht te verbergen, en waartoe de strangulatie van het kind moest dienen? Dat zij een twaalfjarig zusje niet wekte, getuigt, dat niet alle gevoel voor schaamte bij haar verdwenen was. Daarenboven, om haar voor schuldig te houden, moet men bijna vaststellen, dat zij reeds vóór de geboorte van het kind, zich met den noodlottigen strop zou hebben gewapend; eene veronderstelling, zoo onmenschelijk, dat men ze niet aannemen kan. Het omknoopen van het touw was enkel met het doel geschied om het lijk te doen zinken. De sterke groeven kunnen gemakkelijk door de zwelling in het water zijn veroorzaakt. Daarenboven was het geen strop tot versmoring geschikt, alleen een omgeknoopt touw, dat slechts daarom tweemaal om den hals geslingerd was, omdat het anders te lang zijnde, het lijkje zou doen bovendrijven. Door den toestand der moeder, die op zulk een oogenblik wel niet naauwkeurig de kracht der toesnoering zal berekend hebben, wordt alles voldoende opgehelderd.

3. Niets was dan ook natuurlijker, dan dat zij na hare verlossing voortging te ontkennen. De redenen, die vroeger konden bestaan om het geheim te openbaren, waren verdwenen; en de mogelijkheid eener ontdekking kon zij toen niet eens gissen.

III. De verdediger vestigde ten slotte de aandacht op de voordeelige omstandigheden, waardoor het bewijs werd verzwakt. Hiertoe behoorde:

1°. Hare zeer gunstige antecedenten, en vroeger ingetogen gedrag. Niet in eens gaat eene zachte inborst in onnatuurlijke wreedheid over.

2°. De tegenwoordigheid harer zuster. Deze wist zij te voren. Van het gaan slapen op het zoldertje, waar zij wist, niet alleen te zullen zijn, kan men dus geen bezwaar ontdekken. Het is verder niet mogelijk te veronderstellen, dat die zuster niet zou ontwaakt zijn, bijaldien het kind geleefd, en dus geschreeuwd had.

3°. De wijze, waarop het kind met het touw gevonden is. Het touw hing in den benedenstal. Zij is dus met het kind naar beneden gegaan. En is dit te veronderstellen, bijaldien het kind toen nog leefde? Men kan toch niet aannemen, dat eene moeder in koelen bloede, met het kind in den arm, naar een werktuig zal gaan zoeken, om het op de wreedaardigste wijze te vermoorden.

4°. Hare betrekking tot Kweldam. Uit het afbreken dezer verkeering volgt niet slechts, dat zij van geene goede gevoelens was ontbloot, maar, daarenboven, dat zij de openbaarwording van omstandigheden voorzag, welke hare vereeniging onmogelijk zoude maken. Er bestond dus bij haar geen plan, om zich van haar kind te ontdoen.

De spreker eindigde zijne verdediging, met er op aan te dringen, dat hier geene veroordeeling mogelijk was, zonder de verregaandste zedelijke verdorvenheid te veronderstellen; doch, dat alles tevens zeer goed kon worden opgehelderd, wanneer hier in haar alleen verleiding en val, en eene der omstandigheden begunstigde geheimhouding harer verlossing veronderstelde.

Nadat de regtbank nog de pleidooijen van re- en dupliek had aangehoord, werd de uitspraak bepaald op 17 October, des middags ten 1 ure.

Op dien dag heeft de regtbank verklaard, zoo als reeds gisteren gemeld is, dat het onbewezen is, dat de daad, waarvan Dieuwertje Boonakker was beschuldigd, kindermoord daarstelt, en haar dienvolgens ontslagen van alle regtsvervolging ter dier zake.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK
UITGEVER EN DIRECTEUR,

Advertentiën.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT